

Paskalya Mesajı 2022

“Hayatı seven Rab”bin Tanıkları

İlkbaharın sevinci içinde, hayatın yeniden doğuşunu yaşayan tabiat ile birlikte neşeyle Paskalya’yı, yeni insanlığın ilkbaharını kutluyoruz. Rab İsa’nın dirilişi yeni yaratılışın başlangıcını getiriyor.

Paskalya gününde ilahinin kadim sözleri yankılanıyor: *Mors et Vita duello confluxere mirando. Dux vitae mortuus regnat vivus*, “Ölüm ve hayat görkemli bir düelloda karşılaştı. Hayatın Efendisi ölmüştü, ama şimdi yaşıyor ve hüküm sürüyor.” İstirapların saatinde; her yaratık gibi ölmüş olan Allah’ın Oğlu’nu düşünüyoruz. Ölüm, Allah’ın Oğlu’nu öldürmüş, en güçlü zaferini kazanmış gibi görünüyor. Ama üçüncü günde, ölümün yenildiğini, İsa ile birlikte her insanın da ölümünü yenebileceğini sevinçle dünyaya ilan ediyoruz.

Her birimizin acı bir şekilde bildiği gibi, yeryüzündeki varlığımızın ölümle damgalandığı açıktır. İnsan, yaratıldığından beri ölüme karşı bir panzehir arıyor. Eski uygarlıkların tüm efsanelerinde, dünyadaki tüm dinlerde; insanlık, hepimizi birleştiren bu ölüm dramına bir cevap arar. Allah’ın benzeyişinde ve suretinde yaratılan insan, ebedi yaşamın özlemine duyuyor. Oysa ölüm, bu yaşam arzusunun karşısındadır. Vaiz kitabında dediği gibi “Allah, İnsanların yüreğine sonsuzluk kavramını koydu.” (Va. 3,11a). Hayata karşı açlık duyuyoruz; oysa doğduğumuz andan itibaren, zaten ölmeye başlıyoruz. Hangi yaşta olursa olsun; her ölüm, erken ölümdür. Ne şekilde ölürsek ölelim, ölüm hep yaptıklarımızı yıkmaya gelir.

Aslında, Allah’ın planında, ölüm beklenmiyordu bile. Ölüm, Allah’ın yarattığı bir şey değildir, onu asla istemedi. Ölüm, günahın bir sonucudur. İnsan, hayatın Allah’ına hayır demeyi öğrendiğinde; ölüm, yaratılışa girdi. Bilgelik Kitabı şöyle öğretiyor: “Oysa Allah insanı yok olmayacak şekilde yarattı, Allah insanı kendi doğasının suretinde yarattı. Şeytanın çekememezliği dünyada ölümü getirdi” (Bil. 2,23-24a). Bu kitabın en derin bölümlerinden birinde, yazar Allah’a şöyle sesleniyor: “Sen, tüm varlıkları seviyorsun, yarattığın hiç bir şeyden tiksiniyorsun. Çünkü herhangi bir şeyden tiksiniyorsun, onu yaratmazdın. (...) Yaşamı seven Rabbim, sen her şeyi esirgiyorsun, çünkü her şey senindir” (Bil. 11,24.26). Yarattıklarında ölümün yayılması karşısında “Yaşamı seven” Rab pes etmedi ve onu kurtarmak için bizim ölümümüzü paylaşmaya geldi.

İsa’nın gelişi, ölümün hükümdarlığının sonu ve hayat çağının başlangıcını gösterir. O, bize şunu vadediyor: “Size doğrusunu söyleyeyim, ölümlerin Tanrı Oğlu'nun sesini işitecekleri ve işitenlerin yaşayacakları saat geliyor, geldi bile.” (Yu. 5,25). Rab’bin Dirilişi; ne efsanevi bir olay, ne de bizi

ilgilendirmeyen, bize uzak bir gerçektir. O her bir insanın ölümü üstünde muzaffer oldu! Paskalya Ayini'nde şöyle der: *"Mesih'in ölümünde ölümümüz yok edildi, dirilişinde, tüm yaşam dirildi"* (Paskalya giriş ilahisi). Ölümü istemeyen Allah, hepimiz onun yaşamına ortak olabilelim diye ölümümüze ortak oldu. Böylece Allah, nihayet insanlığın yaşam arzusunu doyurmak istedi. Aziz Pavlus, bize ölümü yenmenin sırrını açıklıyor: İsa ile birleşmek, O'na tamamen bağlı olarak yaşamak. Havari şöyle yazıyor: *"Eğer O'nunkine benzer bir ölümden O'nunla birleştiyseniz, O'nunkine benzer bir dirilişte de O'nunla birleşeceğiz (...) Mesih'le birlikte ölmüşsek, O'nunla birlikte yaşayacağımıza da inanıyoruz."* (Rm 6,5.8). İsa'nın; kardeşi Lazarus'un ölümüne ağlayan Marta'ya verdiği söz gerçekleşti: *"İsa ona, "Diriliş ve yaşam Ben'im" dedi. "Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır. Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek."* (Yu. 11,25-26).

Diriliş, uzak gelecekte beklenen bir şey değildir. İsa'ya iman eden herkeste zaten başladı. Bu nedenle İsa'ya iman etmek hayattan dolu dolu tat almak demektir. O gerçekten dünyaya geldi ve bize "bolluk içinde bir yaşam" vermek için hayatını sundu: Rab, *"insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim"* diyor, (Yu. 10,10).

Bu günlerde etrafımızdaki her şey ölümle alakalı. Pandemi bize hayatımızın ne kadar kırılgan ve güvenceden yoksun olduğunu gösterdi. Savaş bize insanların acı ve ölüm ekme kapasitesini gösteriyor. Rusya ve Ukrayna arasındaki savaş, dünya savaşı tehlikesi yaratıyor. Birçok ülke savaşlar ve adaletsizlik yüzünden yıkım içinde. Yemen, Suriye, Irak, Afganistan, Nijerya, Güney Sudan, Etiyopya, Sahel (Batı Afrika sahili), Lübnan, Haiti, Kolombiya, Myanmar ilk aklıma gelen ülkeler. Her gün, kötülüğün nasıl galip geldiğini görüyoruz. Her gün televizyonlarda ve gazetelerde ölüm haberlerini görüyoruz. Paskalya'da Allah bize iyi bir haber veriyor. Bize ümit ve sevinç verebilecek tek haber budur: *"Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun."* (Yu. 3,16).

Sevgili Dostlar; ölümün yenildiği Hayat'ın Bayramı Paskalya'da, ölümden yaşayan bir dünyanın içinde, Hayat İncilinin sevincini ilan eden "Hayatı seven Rabbin" tanıkları olmanızı dilerim.

† Massimiliano, episkopos